

II. I Landkommunerne.

§ 22.

De sognekommunale og amtskommunale Ejendomsskatter udredes fra 1. April 1910 i fem Aar med tre Femtedele efter Hartkorn og to Femtedele efter Værdi, fra 1. April 1915 i fem Aar med to Femtedele efter Hartkorn og tre Femtedele efter Værdi, fra 1. April 1920 i fem Aar med en Femtedel efter Hartkorn og fire Femtedele efter Værdi og derefter udelukkende efter Værdi. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

For udtørrede Ferskvandsarealer, der hidtil have været skattefri, kan Indenrigsministeren, naar Forholdene tale derfor, indrømme den Lempelse, at Ejendomsskylden indtil 1. Juli 1914 kun svares med en Fjerdedel, i de næstfølgende 10 Aar med Halvdelen, og i de derefter følgende 5 Aar med tre Fjerdedele, saaledes at det fulde Beløb først udredes fra 1. Juli 1929.

I de Sognekommuner, hvor Sogneraadet har benyttet den ved Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 22, sidste Stykke, givne Hjemmel til at opkræve en Grundskat af de tidligere bygningsafgiftspligtige Ejendomme, kan Opkrævningen af denne Skat i Overensstemmelse med den nævnte Lovbestemmelse fremdeles finde Sted, for saa vidt og saa længe den kommunale Ejendomsskyld og Ejendomsskylden til Staten tilsammen for de enkelte Ejendomme udgøre et mindre Beløb end det, Bygningsafgiften udgjorde den 1. Juli 1904.

§ 23.

Den Værdi, som i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 11 bliver opført for de faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, skal ogsaa være gældende for Paaligning af kommunale Afgifter paa disse Ejendomme til Amts- og Sognekommunen. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

Ejendomme, der som fritagne for Ejendomsskyld til Staten ikke ere vurderede til Ejendomsskyld, blive, for saa vidt de skulle inddrages under Kommunens Ligning, at vurdere efter Reglerne i fornævnte Lov, naar der af Kommunalbestyrelsen herom fremsættes Begæring for vedkommende Vurderingsformand. Omvurdering finder Sted hvert 10de Aar. Omkostningerne ved Vurderingen udredes af Kommunens Kasse.

Paa lignende Maade maa der i Tilfælde, hvor en i flere Kommuner beliggende Ejendom under eet er bleven vurderet til Ejendomsskyld til Staten, ske Henvendelse til vedkommende Vurderingsformand angaaende Fastsættelse til Brug ved kommunal Beskatning af den paa hver i en særskilt Kommune beliggende Del af Ejendommen faldende Værdi.

§ 24.

Under Paaligningen af Ejendomsskyld kan ikke inddrages:

- a. Kirker, Kirkegaarde og de Staten tilhørende kongelige Slotte og Palæer med Tiliggende samt Statens Fyranlæg og Fæstningsanlæg.
- b. Jernbane-, Havne- og Kanalanelæg.
- c. Sindssyge-, Aandssvage- og Straffeanstalter.
- d. Nye, selvstændige Skovanelæg, der ikke ere 20 Aar gamle, naar Gennemsnittet af de paa vedkommende Jorder ved Matrikuleringen satte Takster er 5 eller derunder.

Det skal derhos være overladt til Sogneraadet at bestemme, at Skoler samt private tilhørende Hospitaler eller Sygehuse, Gymnastik- og Forsamlingshuse, Skytteforeningers Øvelsesshuse og overhovedet Ejendomme, der ikke ere beregnede paa at give nogen Indtægt, samt velgørende Stiftelser ikke inddrages under Paaligningen af Ejendomsskyld.